

бодж вече отъ търпѣнието си и да хвана да ти се отхапвамъ. При това, има още че азъ тъкмя мемоаръ по емегранствуванието си, въ който твоята историйка може да послужи за любопитенъ материалъ.

И тъй още веднажъ, Попче, всичко посткриптумъ не е въ свързка съ главното ми писмо. Ти, ако искашъ, можешъ да ми отговоришъ, безъ даже да загатвашъ за П-ма. Чини ми се че за сега тъй ще бѫде най-добръ.

Азъ още болѣдувамъ. Apropus, отъ кого сѫ корресонденциите въ »Нов. Тел«. съ подпись *Эсъ*?

Сѫщияй.

Токо що получихъ писмо отъ Бахчеванова. Благодаря му за извѣстията, но каки му че неговата «тактичностъ» съвсѣмъ си е не на място. 10-тъ рубли, що ми длъжи той, сѫ срѣщу 10-тъ рубли, що ми бѣ далъ Кривцовъ за тебе. Азъ му бѣхъ явилъ чрезъ Г. Тенева, да ти ги прати, заедно съ другите въ Севернъ, но той не бѣ направилъ това. Впрочемъ, Попче, пѣдобръ ще бѫде, да не показвашъ писмата ми другиму. Ти разбирашъ че не за себе си говоря. Бой се отъ «умышленни съвѣти».

11—II, 11 ч. в.

Днесъ събрахъ дружината и четохъ писмото на Мусевича. Василиевъ ми разказа, по кой начинъ лесенъ ще може да се откачи отъ туха и въобще заблѣзахъ че всички сѫ младци, очевидно че, както и азъ, тѣ отъ денъ на денъ обрѣгватъ и се настѫрявватъ още по вече.

Воиновъ ми съобщи, че Христо Ивановъ се връща съ добри извѣстия за работитѣ си отъ П-гъ, че поздравляватъ изрично и мене, и че Цанковъ слѣдъ два-три дена щѣль да стигне тука и отъ тукъ — за Букурещъ, гдѣто щѣль да дойде и Людсановъ.

Вижда се, че отлаганието на заминаванието ми способствова за утвѣрждението ми въ прѣприятието. Воля твоя, Боже! — Безъ твоята невѣдома мѫдростъ святото дѣло не може спо-